

Římskokatolická farnost Plzeň – Severní předměstí
Bratři františkáni
Domeček, Komenského 17, Plzeň

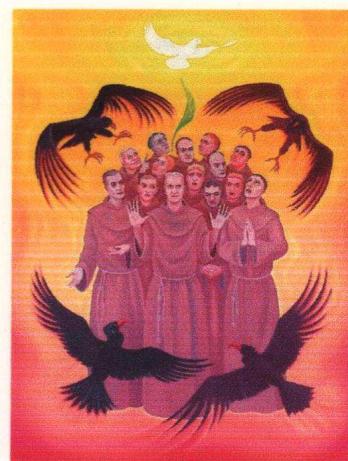
Vás srdečně zve na

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU PRO ŽENY **s P. Antonínem Klarem, OFM**

na téma

Blahoslavení pražští mučedníci

21. - 22. 3. 2014
v Domečku, Komenského 17, Plzeň

Začínáme v pátek v **19.00** hodin společnou večeří v Domečku. Možnost
přespání z pátku na sobotu. Adorace (společná i soukromá), přednášky,
možnost svátosti smíření, duchovního rozhovoru, přímluvné modlitby,
křížová cesta, mše svatá.
Přihlášky na tel. čísle: 739516044

PROGRAM DUCHOVNÍ OBNOVY

„Blahoslavení pražští mučedníci“

P. Antonín Klaret, OFM

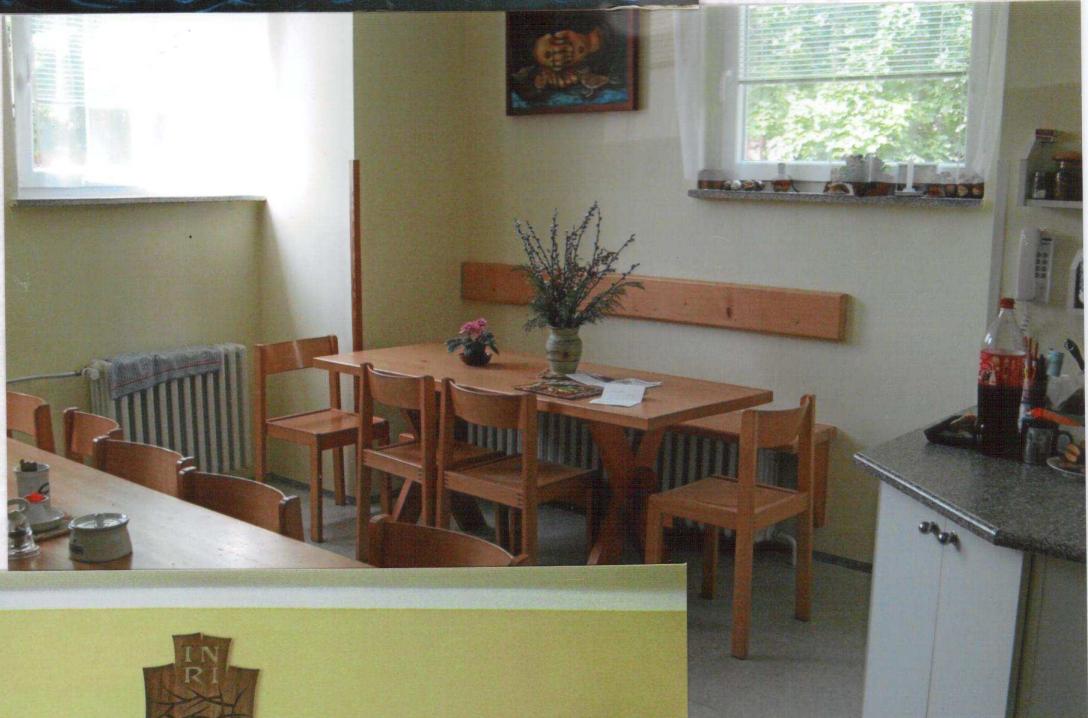
21. – 22. 3. 2014 Domeček

Pátek

- 19:00 – společná večeře (techn. poznámky – co, kdy a kde)**
- 20:00 – duchovní slovo, společná adorace kříže (v sále)
začátek silencia (posvátného ticha)**
- od 20:45 – soukromá adorace (v kapli)**

Sobota

- 7:30 – ranní chvály (v kuchyni)**
- 8:00 – snídaně a úklid**
- 9:00 – I. přednáška (P. Klaret)**
- 9:30 – rozjímání, možnost svátosti smíření, duch. rozhovoru
přímluvné modlitby (P. Klaret)**
- 11:00 – II. přednáška (P. Klaret)**
- 11:30 – rozjímání, možnost svátosti smíření, duch. rozhovoru
přímluvné modlitby (P. Klaret)**
- 12:30 – společná modlitba (Anděl Páně, breviář)**
- 12:45 – oběd a příprava na mši sv.**
- 14:00 – křížová cesta na Roudné (ev. zahrada u Domečku)**
- 15:30 – mše svatá v Domečku, po ní káva a reflexe (čajovna)**
- 17:00 – závěrečné požehnání**

1: Víc než Mojžíš

Bohem je vykádáním Boží vůle a razu mezi Bohem a Izraelem. Umělec Ivá Desatero do spojitoosti s lidovými činy - jako poukaz na nezodizelnou laskou dospělosti. To činí ve své arteficiální - francouzský a kreolský. Kovák v tmařevém obléku ukazuje na své přikázání: nezustávaj přes své vnoření vyhlášení lidská práva pouhým tiskovníkem žvaněním právě proto, že se tradiční živoucí vztah k Bohu?

Jacques Chéry - Haiti

2: Pokušenf a vítězství nad ním

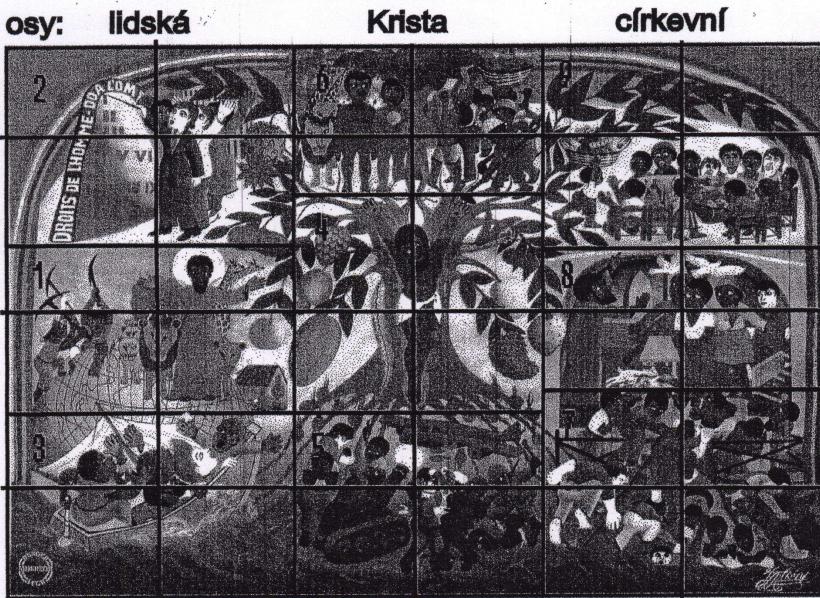
Je představován iko nový Adam, který vítězil nad pokušením a pouští (Mk 1,13) a je mimořivně s tvokým zvítězil. V směru překonání se rojevuje jako Syn člověka (Mk 9,9). Umělec znázorňuje okušení k bohatství, idovánkám a mocem symbolicky: dům, auto, řidič muž, kteří kvůli zboží něčí Zemi.

3: Bezdomovci

V dnešní době se pošlapávají práva božáků i lidových. Potopa světa jako hrozba člověku pro mafii nekončí. Ukazuje pohrdání jedním konkrétním lidovým právem - přávem na vlastní zem: Lidi na útěku ze potratu nejen mezi Haiti a USA, ale i v Africe a ve Vietnamu. Opouštějí v chetných lodkách svoji zem, aby se vyhnuli diktatuře a teroru. Ježíš sedí uprostřed těch, kdo ztratili svou vlast. Je s nimi a s nimi na cestě, je mojí cesta, skonc.

4: Strom ukrížování

Ježíš visí na kříži, jako had, kterého Mojžíš vyvýšil na poušti (Jan 3, 14-21). Umělec nemaloval strom ukrížování, jehož kořeny sahají hluboko do temna "potopy světa". Mezi kořeny je možné vidět semena jako znamení naděje: "...když zmí nepadne do země a neodumře..." (Jan 12, 20-33). Skrze své utrpení a smrt bere Ježíš veškerou lidskou vinu na sebe. Kdo v něho věří, bude zachráněn. Plnost Ježíšovy osvobožující moc je znázorněna obrovitými plody stromu ukrížování.

6: Nové stvoření

Sedmibarevná duha obepíná celý obraz, je znamením kladného vztahu Boha k životu člověka a k celému stvoření a přeslibením Země jako místa spolužití všech lidí (Gen. 9, 8-15). Ježíš pak tototo zaslíbení dovrší. Jeho smrt umožnila nový život.

7: Čírkevní

naděje a zaslíbení

překonání zla Kristem

temnoty a nevěry

5: Ti, kdo neznají mří

Mafii spojuje utrpení a oběť Krista se scénou v přítmí kořenů. Ježíš překonává svým ukrížováním. Je to ten samý Kristus, který visí na kříži, který sedí na koře mezi uprchlicky, který se zhrouzil pod obušky vojáků. Ukazuje, že svět je v protikladu k němu naplněn temnotou: "...lidé milují více tmu než světlo..." (Jan 3, 19). Všechni známe temnotu našich dní: hádky, spory, násilí, věky, mučení, strach.

9: Nové společenství stolu

Ježíš ve scéně vyhnání kupců z chrámu (8) ukazuje na společenství stolu, které by mělo být měřítkem každou bohoslužbu, pro každé uctívání a chválení Boha, pro každou pospolitost. Lidé všech ras zde vytvářejí ono bratrství, ve kterém nehraje žádnou roli postavení nebo titul: "Vkládám svůj zákon do vašeho nitra a píši jej do vašich srdc. Budu vaším Bohem a ve mém národe. Nikdo už nebude učít druhého, nikdo svého bratra." (Jer. 31, 31-34). Děl přináší tomuto společenství plody zaslíbení a ráje.

8: Víc než chrám

Ježíš protestuje proti kupcům v chrámu. Když je požádán, aby dokázal svůj pravomoc, odpovídá tajemně: "Ztrhni tento chrám a ve třech dnech ho znovu postavím. Židé myslí kameniný chrám - Ježíš chrám vlastního těla. Mafii chápe "chrám" jako biblický výraz pro obec. Otázka na každého z nás: Neznamenaj pro nás "kameny", hmotné věci příliš často víc než to, co je skryto v nitru člověka?

7: Ztracení

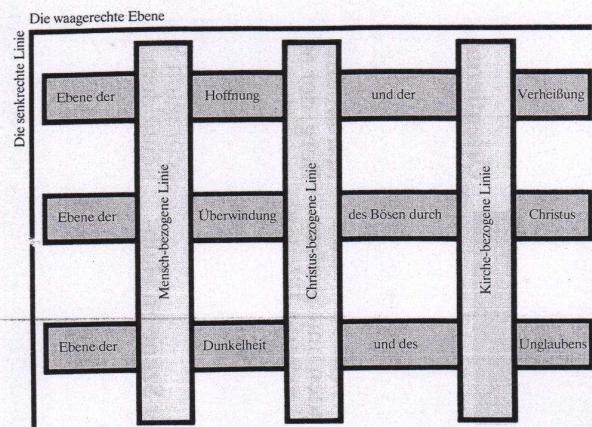
Umělec ukazuje lidí, kteří byli zavlečeni do babylónského zajetí. Někteří sedí u řeky a pláčou, většina pracuje na výrobně hoře, která využívá z vody. Pokouší se dosáhnout vrcholu a využívá přitom bezohledně své blížní jako stupátko. Autor chce touto scénou, která je nabita lidským hemžením, ukázat, jak moc dnes holdujeme babylónskému veličaství, kde jeden chce stoupat na dík druhého. Ale i zde se najdou pomocné ruce, které chtějí prolomit dábelesky začarovaný kruh zla.

Zum Aufbau des Hungertuches

Das Misereor-Hungertuch ist geprägt von der Zielsetzung der Misereor-Arbeit und inspiriert von den Bibeltexten der fünf Fastensonntage im Lesejahr B.

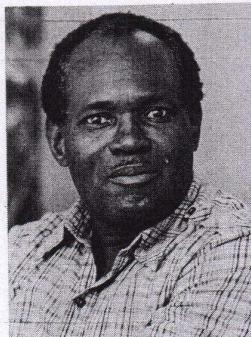
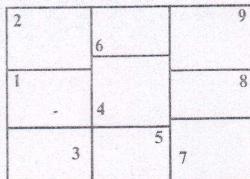
Der haitianische Künstler Jacques Chéry, als gläubiger Christ vertraut mit den biblischen Szenen, malt die Welt der Bibel in jener lebensnahen Farbigkeit, die von den Menschen Haitis verstanden wird. Er will die Welt von heute, wie sie viele Menschen in Haiti und bei uns zulande erfahren und erleiden, mit dem christlichen Glauben konfrontieren und sie im Lichte des Evangeliums begreifen.

Neben der Deutung der Einzelmotive (s. Innenblatt) sind für das Verständnis des Hungertuches die verschiedenen Ebenen wichtig:

Der Künstler
Jacques Chéry

Die auf der Innenseite vorgeschlagene Lesefolge ist kein „Muß“, erleichtert aber den Zugang zum Bild:

Bestellmöglichkeit

● Das große Misereor-Hungertuch aus Haiti.

Auf kräftigem Baumwollstoff in sieben Farben gedruckt. Es hat die Maße: 266 x 180 cm (Motivgröße) bzw. 280 x 194 cm (Tuchgröße). Best.-Nr. 211 582. Preis: DM 180,-

● Das kleine Misereor-Hungertuch aus Haiti.

Es entspricht in der Darstellung dem großen Hungertuch. Maße: 68 x 102 cm (Motivgröße) bzw. 82 x 120 cm (Tuchgröße). Best.-Nr. 211 682. Preis: DM 32,-

● Prospekt zum Misereor-Hungertuch aus Haiti.

Dieser – hier vorliegende – Prospekt kann im 20er Pack nachbestellt werden. Best.-Nr. 210 782. Preis: DM 4,-

● Arbeitsheft „Das Misereor-Hungertuch aus Haiti“.

Das Heft enthält biblische Auslegungen zum Hungertuch von Prof. Dr. R. Baumann und Vorlagen für die Verkündigung. Best.-Nr. 213 085. Preis: DM 5,-

Preisänderungen bleiben vorbehalten.

Bestellung bei:

Misereor, Mozartstraße 9,
52064 Aachen. Bitte erst nach
Erhalt der Sendung bezahlen.

Spendenkonto (nicht für die Bezahlung von Arbeitshilfen)
Postbank Köln 556-505
Sparkasse Aachen 556

Hg. von: Bischofliches Hilfswerk Misereor e. V.
Mozartstraße 9, 52064 Aachen
© Verlag und Vertrieb:
Misereor Medienproduktion und Vertriebsgesellschaft mbH,
Aachen 1982, 1991¹
Texte und Redaktion: Dr. Erwin Mock, Aachen
Layout: Design-Gruppe, Aachen
Druck: M. Brimberg, Aachen

Das Misereor-Hungertuch aus Haiti

2. Laskavé setkání

Kde: V Domečku, Komenského 17
Kdy: Pátek 28.3.v 19.00

Co se bude dít:
ZDOBENÍ PERNÍČKŮ PRO MISIJNÍ JARMARK
pod vedením Mirky Svobodové
a možnost popovídat si, seznámit se

Těšíme se na setkání s vámi
Kontakt: Mirka Svobodová m.sv@volny.cz,
608 976 598

Víkend pro chlapy

14. – 16. března

téma: Muž na cestě

(4 archetypy – Král, Válečník, Kouzelník, Milovník)

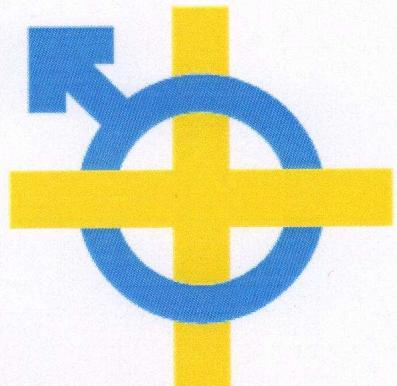
prostor pro zastavení, ohlédnutí se zpět, načerpání sil na další cestu...

ve společenství těch, kteří jsou také na cestě...

prostor pro modlitbu, přednášky, sdílení, diskusi, samotu ...

Pořádají Chlapi na cestě, cena 500 Kč, přihlášky a info: rodiny@bip.cz, 731 619 704

těší se na Vás Jindřich Fencl a Elva Frouz

Biskupství
plzeňské
pořádá

24 hodin s Bohem

NECHTE SE SMÍŘIT S BOHEM! (2 Kor 5,20)

www.bip.cz

24 hodin s Bohem

PÁTEK 28.3. 18:00 – SOBOTA 29.3. 18:00
KATEDRÁLA SV. BARTOLOMĚJE

PROGRAM

PÁTEK 28. BŘEZNA

18:00 KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA
19:00 ZAHÁJENÍ 24 HODINOVÉ
EUCHARISTICKÉ ADORACE
A SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

SOBOTA 29. BŘEZNA

17:00 NEŠPORY ZE 4. NEDĚLE POSTNÍ

PŘIJĎ A ZAŽIJ
BOŽÍ
MILOSRDENSTVÍ

MOŽNOST ROZHOVORU S KNĚZEM, PŘÍMLUVNÉ MODLITBY,
MODLITBY S POŽEHNÁNÍM, ZAPÁLENÍ SVÍČKY NA OSOBNÍ ÚMYSL

**Junák – svaz skautů a skautek ČR
středisko ICHTHYS, Plzeň
45. oddíl Poutníci**

Poděkování vůdci skautského oddílu Poutníci

Drazí rodiče, přátelé, současní i bývalí členové 45. oddílu Poutníci,

tento rok je oproti jiným rokům v našem oddíle výjimečný. O prázdninách dojde na našem skautském táboře k oficiálnímu předání vedení oddílu Jirkovi Těthalovi.

Současný vůdce Pepa (Technickej) toho pro náš oddíl udělal velmi mnoho. Proto nás napadlo, že by bylo hezké mu za to nějak poděkovat.

Pepa převzal oddíl po Michalovi Svobodovi (Akelovi) v roce 2001. Už od šestnácti let vedl skupinku kluků, později skautskou družinu. Vůdcem oddílu je už 13 let. Za jeho vedení oddílem prošlo mnoho členů, kteří na skautská léta rádi vzpomínají. Oddíl vzkvétal, zažíval horší i lepší časy a za 15 let jeho existence se z něj stala významná, stabilní a rozsáhlá základna skautingu v naší farnosti. Díky Pepovi, který skautingem žije na 100 %, se tento způsob života dotkl srdcí mnoha desítek dětí a ovlivnil tak více či méně celý jejich život.

Při našich častých společných diskusích se Pepa zmínil o svém snu. Rád by měl na své maringotce dřevěné houpací křeslo, na kterém bude sedávat, houpat se, kochat se krajinou a vzpomínat na staré časy. Občas za ním někdo přijede jen tak si odpočinout a popovídат. Společné vzpomínky na chvíle strávené mezi skauty budou jistě patřit k těm nejhezčím. Napadlo nás, že bychom Pepovi jako poděkování pořídili takové houpací křeslo.

Dalším jeho snem je absolvovat na motorce pouť do Compostely, na kterou bychom mu také rádi přispěli. Splnit si tento sen se chystá už letos v srpnu.

Rádi bychom vás poprosili o finanční příspěvek na dárek. Posud'te sami, kolik jste schopni dát peněz. Jen pro představu, křeslo bude stát cca 2 000 Kč a pouť do Compostely vychází na 20 000 Kč. Částka, která se vybere, bude použita do poslední koruny, a to na houpací křeslo, a co se vybere navíc, předáme Pepovi v obálce, která bude představovat příspěvek na jeho pouť.

Pepa o tomto dopisu nemá ani tušení a bylo by úžasné, kdyby se to nedozvěděl, dokud neproběhne předání. Zkuste zapojit i děti. Mohli by také přispět nějakou částkou z kapesného na dárek pro vůdce oddílu, třeba jen symbolickými 10Kč. Zároveň pozor, aby vše pak omylem nevyzradily. Bylo by možná lepší s dětmi o konkrétním dáru nemluvit.

Peníze posílejte na účet č. 2000296832/2010. Do poznámky pro příjemce napište vaše jméno (jména dárců bychom rádi zvěčnili na houpací křeslo).

Předání proběhne na táboře v neděli 27. července 2014 při mši svaté. Děti budou o předání oddílu informováni už po slibovém ohni, s dárkem bychom počkali do dalšího dne na vás. Rádi bychom vás pozvali v neděli na mši svatou, kde bychom dárky předali společně s vámi.

Za vaše příspěvky předem děkujeme a doufáme, že se nám podaří vše utajit až do neděle na táboře.

V Plzni 22. března 2014

Vedení oddílu

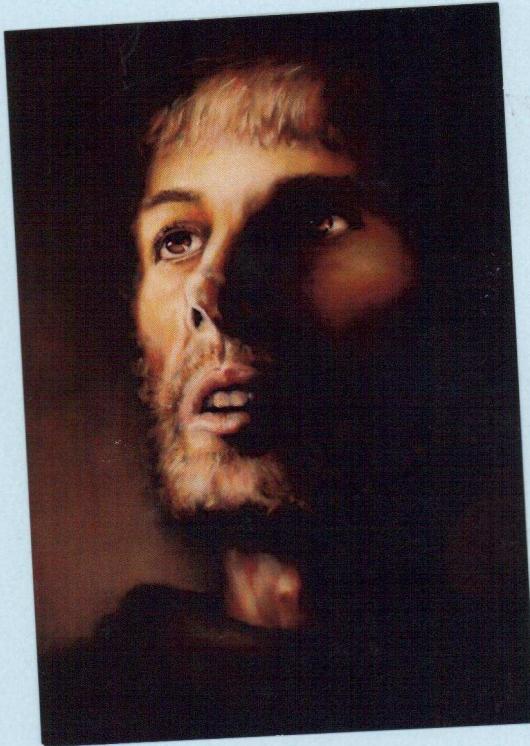
P. S.: V případě jakýchkoli dotazů informujte Jiřho Těthala (tel.: 720 473 991, e-mail: jirtet@seznam.cz) nebo Elišku Storzerovou (tel.: 720 347 576, e-mail: elisto@seznam.cz).

NOVOKNĚŽSKÉ POŽEHNAVÁNÍ br. ELIASÉ OFM

23.3.2014 - Paníonek

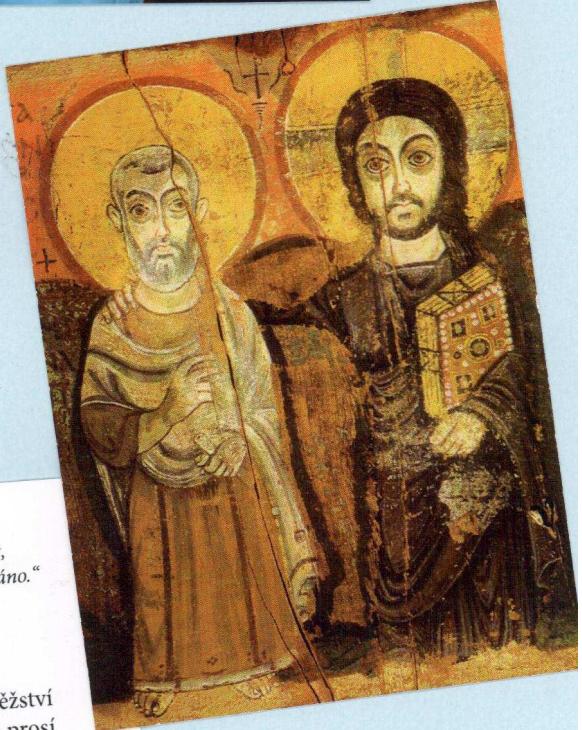
„Hledejte především
jeho království a spravedlnost,
a všechno ostatní vám bude přidáno.“
(Mt 6,33)

Vděčný Bohu
za dar účasti na Kristově kněžství
ze srdce žehná a o modlitbu prosí

bratr Eliáš Tomáš Paseka OFM

Kalwaria Zebrzydowska
Praha
Český Těšín
2013

Dobrý Bože, žehnej rodičům, bratřím,
celé rodině, spolubratřím, přátelům
a všem, které jsi postavil a postavíš
na cestě mého života.

Datum : 19. 2. 2014

ŘKF Plzeň - Severní předměstí
Komenského 17
Severní předměstí
323 00 Plzeň - 1

8.2.2014, Špindlerův Mlýn
Č.j. 2014000746/13

Milí přátelé,

s velikou vděčností Vám chci předat četné vzkazy díků a modliteb, které k nám přichází např. ze Zambie, Ugandy, Keni, Bangladéše, Srí Lanky, Papuy-Nové Guineje, Surinamu a Guyany, protože právě sem jsme během poslední doby věnovali naši pomoc. S radostí potvrzuji, že jsme od Vás v období od června do konce roku 2013 dostali dar/y (nejsou zde uvedeny dary, které Vám již byly potvrzeny):

8 861,00 Kč vs: 240 přijatý dne 16.12.2013

8 861,00 Kč === osmtisíc osmset šedesát jedna koruna českých ===

Díky Vaší štědrosti se na mnoha místech ve světě šíří radost. Za uplynulý rok dostalo 67 519 chudých dětí a přibližně 300 seminaristů kvalitní a systematickou pomoc v 18 diecézích a 8 zemích. Postavilo či opravilo se 11 kostelů a 20 klášterů, far a center, dům pro staré a nemocné apod. Papež František, jehož misie podporujeme, říká: „Dobro vždycky těhne k tomu, aby se sdílelo. Zatímco sdílíme dobro, ono zapouští kořeny a rozvíjí se.“ Jeho jménem Vám děkuji za šíření tolik potřebného dobra, těším se na další spolupráci a vyprošuji Boží požehnání.

P. Jiří Šlégr
národní ředitel PMD

Vyřizuje: Lenka Nováková

Dílo šíření viry + Dílo dětí + Dílo sv. Petra apoštola + Misijní unie

missio

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
543 51 Špindlerův Mlýn 33

tel.: 499 433 058, 604 838 882,
IČ: 73634051, DIČ: CZ73634051
číslo účtu: 72540444/2700
info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

30.3. 2014

Šikovné děti a maminky z naší farnosti Vás zvou na

TRADIČNÍ MISIJNÍ VELIKONOČNÍ JARMARK

Uskuteční se v Pavilonku v neděli **30.3.** po mši sv. v **9.** a v **11.** hod.

Připravené jsou pro Vás misijní pohledy, přáníčka, velikonoční vajíčka, drobné cukroví a další překvapení. Doufáme, že Vás tyto dárky potěší a Vaše štědrost odmění snahu dětí a maminek. Získané finanční prostředky přispějí prostřednictvím Papežského misijního díla k zlepšení života dětí v misijních oblastech – letos především na Srí Lance.

VELIKONOČNÍ

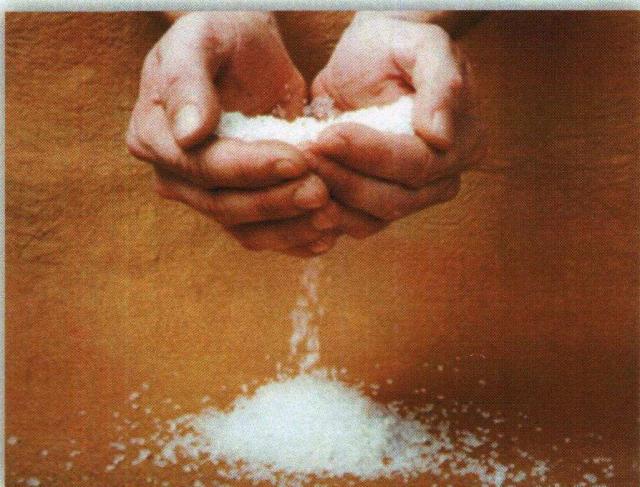

JARMARK

30.3.2014

„Vy jste sůl země“

4. - 6. dubna 2014

věk 9 – 12 let

Vojta Linka & spol.

Místo: Holostřevy

Sraz: ČD u Hutníka v **16:15** hodin

S sebou: Bible, karimatka, spacák, přezůvky, teplé oblečení, poznámkový blok, tužka

Cena: 400 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. v 13:25 hod.

„Milost předpokládá přirozenost ...“

4. - 6. dubna 2014

věk 16 – 19 let

Elva

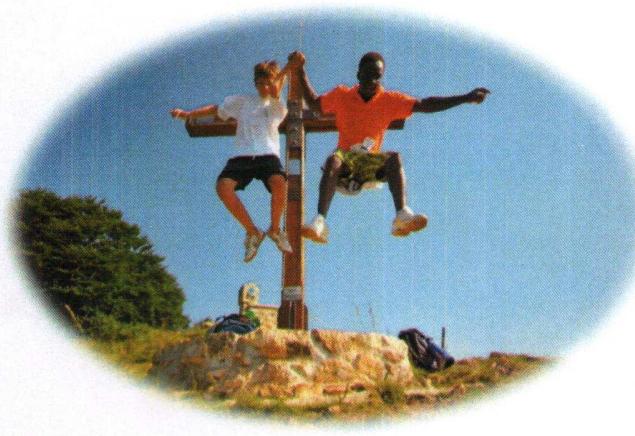
Místo: Hojsova Stráž
(ubytovna „Zámeček“)

Sraz: ČD u Hutníka v **16:40** hodin

S sebou: Bible, přezůvky, poznámkový blok, tužka, růženec

Cena: 400 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. v 12:56 hod.

„Když mě to v kostele nebaví ...“

4. - 6. dubna 2014

věk 13 – 15 let

spolu „manželata“

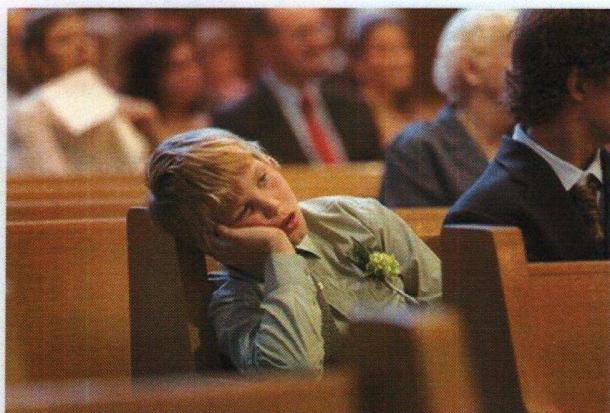
Místo: Jesenice

Sraz: ČD u Hutníka v **15:45** hodin

S sebou: karimatka, spacák, Bible, přezůvky, teplé oblečení, poznámkový blok, tužka

Cena: 400 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. ve 15:52 hod.

Farnost - Severní předměstí - Lochotín

**V pátek 25. dubna 2014, od 19 hodin,
bude v Lochotínském pavilonku
Karlovarská ul. Plzeň,
třináctý taneční večer**

moto:

**Půlnoc, do skel bubnují kapky,
kdesi vedle brnkají klapky,
černé, černé a bílé klapky...**

ČERNÉ A BÍLÉ KLAPKY

Papežská misijní díla dětí - Misijní cesta do Keni 11.- 21. 4. 2014

Ing. Miriam Svobodová, ředitelka PMDD v plzeňské diecézi

Pátek 11. dubna

Začátek cesty – večer hektické balení (nemám moc zkušeností s cestováním letadlem – snaha o co nejefektivnější zabalení všech věcí – co si vzít na palubu, co zabalit do kufru) ráno vstáváme v 3.15 a Mirda mě vezme do Prahy na letiště (4°C) kolem 5. hod. se potkáváme v hale s Jiřím, Martinem a Filipem, loučím se s Mirdou -rozdělujeme zavazadla, kdo si jich kolik vezme na palubu – notebooky a natáčecí technika jsou bezpečnější jako carry-on-bag jdeme ke kontrole, jsem z toho nervózní, ale vše proběhne hladce – je nutno se svléct z bundy, sundat pásek, vyndat notebook a mobil, dát do košíku, vše poslat přes scanner a projít přes bezpečnostní rám a pak už jen dlouhé chodby s běžícími pásy a čekání v Gatu na odlet, vyřizování posledních mailů a SMS odlet z Prahy 6.50 – Brusel 8.05

Anděl Páně při vzletu, pohled z okna, jak stoupáme nad mračné moře, lehká snídaně.

V Bruselu další čekání, focení letadel, učení několika svahilských slovíček Asante sana – Děkuji pěkně, Karibu – Vítejte, Hakuna matata – Žádný problém, Jambo, Salama – Ahoj, Unaitwa nani – Jak se jmenuje...

Odlet z Bruselu 10.25 – velké letadlo Brussels Airlines – v jedné řadě 8 sedadel (2+4+2) na každém sedadle displej – možnost sledovat náš let – délka kolem 6500 km, čas letu přes 7 hod., výška kolem 12 km, rychlosť cca 850 km/hod.

Směr k jihovýchodu – Lucembursko, Zürich, Alpy, Janov, Sicílie, Středozemní moře, Líbya, Sahara, Sudán, Burundi

video, audio, hry, jídlo docela dobré a docela dost – hovězí s kaší, salát, zákusek, houska, sýr, máslo a nanuk ☺

- krásný západ slunce a sopka severně od Burundi

- přistání v Bujumburě (Burundi) 19.30 místního času (+1 hod.)

-výstup lidí a nástup těch, kteří letí zpátky přes **Nairobi do Bruselu** – úklidová četa proběhla letadlem za provozu

-prílet do Nairobi 22.20 – cca 1650 m n.m.

-autobusem do příletové haly – několik front na odbavení – při našem štěstí a nezkušenosti nás odbavili skoro jako poslední ☺ - trvalo to 1 hodinu

-čekali na nás řidič Alex a asistentka PMD Mary – nacpali jsme se do Toyoty Prado – 6 lidí a spousta kufrů

-ubytování v klášteře ve čtvrti Karen (Karen Brixen), večeře o půlnoci, do postele jsme se dostali asi v 1.hod.

Sobota 12. Dubna

Přebalení kufrů, po snídani v 9.15 odjezd do diecéze Eldoret

Po snídani jsme jeli celý den do Mabangy – kulturní šok byl veliký. Tady se život odehrává podél silnic – lidi sedí, povídají si, prodávají, hází odpadky, jezdí na kole nebo motocyklu, bydlí. Mezi tím se pohybují spousta zvířat – krávy, kozy, osly, ovce a někde taky zebry a opice.

Cestou malá odbočka k slanému jezeru přes „kemp“ – chatky jakoby v africkém stylu pro cizince, bazén, restaurace – něco k pití se hodilo

-oběd ve městě Nakuru (Martinova pomůcka – Na kúru, pod kúrem ☺) – luxusní 5 patrový věžák s prosklenými výtahy – spolu s Australany (NŘ PMD Austrálie a Heidi) jsme se podělili o pizzu. Na začátku nám nabídli horké mokré ručníky na utření.

Podvečer příjezd do Eldoretu – návštěva místního biskupa

Pokračování do filozofického semináře sv. Augustyna z Mabanze - cesta byla velice únavná, dojížděli jsme za blýskání a za tmy – to bylo velice nebezpečné. Silnice tady nemají žádné čáry ani patníky, auta jedou přímo proti sobě s neztlumenými světly a v poslední chvíli se vyhnou vlevo. A cyklisti a chodci už nejsou vidět vůbec. Bohužel jsme byli svědky dopravní nehody, kterou nepřežil mladý cyklista. Naštěstí náš řidič je velice zkušený a v pořádku nás dovezl do semináře v Mabanze. Zde jsme byli velice hezky přijati rektorem a strávili jsme příjemný večer spolu se zástupci PMD z Austrálie – koukali jsme spolu s místními na fotbal (angl. liga) a dali si místní pivo Tusker a víno.

Pokoj skromný, voda studená, noc fajn (všude se tady spí pod moskytiérou), nezapomínáme každý večer brát antimalarika

Květná neděle – Palm Sunday 13. dubna

Snídaně s australským týmem, rektorem a ostatními učiteli.

Po 9. hod. mše svatá - úžasná – průvod s palmovými ratolestmi, ty lidi jsou tady velice spontánní a bylo vidět, že si to užívají. I když mše trvala 2 a půl hodiny, nikomu to nevadilo - děti si občas vyběhly pohrávat ven. Ti lidé jsou velice pokorní, přátelští, prožívají svou víru opravdově – radost v obličejích, úžasné zpěvy (něco na způsob zpěvů z Taizé v africkém rytmu s opravdovými bubny a syntetickými zvonky... a hlavně přes 100 hlasů mladých mužů, kteří jsou zvyklí zpívat – to to znělo. A do toho něco jako africké výskání a šustění palmových ratolestí – pěkný zážitek.

Na konci byly naše týmy představeny – seminaristi projevili mimo jiné nadšení z plzeňského piva.

Pár fotek dětí, muzikantů, hudebních nástrojů, interview s rektorem a 2 seminaristy (těžká práce nosíče mikrofonu ☺)

Po obědu jsme se přesunuli do semináře sv. Mathiase Mulumby v Tindinyo po prašné červené cestě přes nějakou lesní rezervaci. I tady jsou velice milí, ale mám dojem, že nás chtejí opít ☺. Jak jsou pohostinní, tak nám neustále nabízejí místní pivo Tusker (mně víno), takže já se raději držím vody. Jednomu učiteli dal Martin přezdívku Tusker agent ☺ Rektor semináře nás představil a vyzval studenty, aby se nás nebáli a mluvili s námi.

Jídlo je tady jednoduché, zdravé – ztuhlá kaše - ugali, rýže, brambory, hubená kuřata, výborné polévky, papaya, banány, avokádo (úplně jiná chuť než u nás), Pashion fruit, melouny, ananas, mandazi (něco jako naše koblihy), místní čaj s mlékem, domácí vajíčka, po ránu porridge (kaše) z termosky... Jen nesmím moc přemýšlet nad tím, kde se to připravovalo, když jsem teď viděla kuchyň. Používám Pavlův Preventan (slivovice ☺)

Ubytování – pokojík skromný, jen postel, kreslo, stolek, umývadlo + vlastní velice jednoduchá koupelna – studená voda, na pokoji není zásuvka – museli jsme natáhnout prodlužovačku z jediné zásuvky, která tam byla – možnost nabíjení různých baterií – ale elektřina jde nepravidelně.

Pondělí 14. dubna

Je vidět, že jsme skoro na rovníku – rychlé rozedení a smrkání se – cca v 6.30 a v 19.00 mše svatá v 7.00- celebroval ji Jiří – seminaristy uchvátilo slovo „fragrance“ – Boží vůně po mši v Po a Pá se před kostelem vztyčí národní vlajka a zpívá se hymna (modlitba) – bohužel dnes jsme to prošvihli

8.15 – snídaně s rektorem, vicerektorem (studoval 6 let ve Vídni a byl i v Praze), kněžími – veselá, zvídavá skupina.

Dopoledne natáčíme život seminaristů – učebny, jídelnu, kuchyň, farmu, plantáž – podmínky dost pionýrské a všechno si tady musí tvrdě vydobýt. Všechno je dost primitivní, ale účelné – snaha o maximální soběstačnost – naše „hygiena“ by se zbláznila. A samozřejmě s námi studenti mluví – dost často se zapotím, abych jim rozuměla, ale zlepšuje se to. A taky se s námi a my s nimi fotíme. Mají dost přehled o různých věcech a naši studenti by se mohli od nich učit. A hlavně vědí, co chtějí a jdou si za tím. Když pomyslím, že až vystudují a budou vysvěcení, nebudou dostávat žádný plat a budou odkázáni na vlastní práci a dobročinnost okolí, je jejich rozhodnutí o to obdivuhodnější. Jen 1 % z těchto seminaristů není vysvěceno!

-nový výraz – Mambo – Poa – Jak se máš? – Fajn

-dopoledne mají studenti pracovní – starají se o krávy, prasata, drůbež, ryby v nové nádrži, pracují na banánové, čajové, kukuřičné plantáži, na poli se zeleninou, připravují dřevo – každý seminarista má celý semestr jednu práci

-večer nám studenti předvedli Chvály – úžasné – zpěvy a tance – přerušené bouřkou a výpadkem energie. Naštěstí tam mají v případě nouze generátor – mohli jsme dokončit natáčení

Úterý 15. dubna

Dnes v úterý jsme celé dopoledne a kousek odpoledne natáčeli rozhovory se studenty a pak s rektorem. Škoda, že jsem jim nerozuměla více, jejich názory byly velice zajímavé.

Odpoledne měli studenti sportovní (včera bylo pracovní) – hráli fotbal, volejbal, basket a hráli to dobře. I když naši kluci to komentovali, že ten fotbal byl bez taktiky. Ale je na nich vidět, že nesedí celý den u počítače, umí běhat, skákat, užívají si hru a nejsou tady vidět obéznější lidi. Pak jsme každý z nás čtyř zasadili nějaké keře za knihovnou a připadali jsme si jako nějaká delegace, která sází stromy ☺. Pak nás rektor, který si dal zrovna svůj pravidelný jogging, vzal podívat se ještě na plantáž, kde pěstují studenti kukuřici a čaj. Bylo to zajímavé, ale co bylo ještě zajímavější, byla internátní škola (Christ the King Academy), kterou nám ukázal jen tak mimochodem. Teda to byl fakt šok – dřevěné baráky (rozbité) bez oken, třídy velikosti 5x5m pro cca 30 dětí jen s deskou na zdi a párem lavicemi, záchody bez mísy, kuchyň – jen ohniště na zemi, školní zvon – disk od kola. Děti si hrály v prachu, ale byly veselé. Je jich tam 250 a platí ročně cca 110 dolarů jako školné. A rektor říkal, že tahle škola je 2. nejlepší v okolí a že je o ni veliký zájem. Nepředstavitelné pro našince. A ukazoval nám to proto, že většina jeho seminaristů z takových poměrů pochází a zase se tam vrátí...

Středa 16. dubna

Ráno poslední mše svatá v semináři, seminaristi kvůli nám zazpívali hymnu i ve středu ☺, po snídani rozloučení, odjezd s rektorem do Nairobi

-představení pana rektora – návrat ještě ten samý den zpátky do semináře – nereálné, i když nás popoháněl

-2 zastávky v diecézi Eldoret – 2 projekty pro děti (PMC – Pontifical Missionary Childhood): -škola a školka, kterou vedou sestřičky z kongregace Nanebevzetí Panny Marie metodou Montessori – 2 nové třídy přistavěné za peníze od dárců z ČR

-dispensarium – zde se sestřičky starají o ty nejubožejší – děti z ulice, nemocné AIDS, děti opuštěné kvůli drogám, alkoholu. Single matky se tady učí návykům, jak se starat o své děti... zde peníze z ČR zajišťují základní výživu, léky...

-pokračování naší cesty do Nairobi – místní komunikace – velice špatná, bez povrchu, výmoly, hluboké díry

-cestou dělá Jiří v autě improvizované interview s panem rektorem obecně o životě v Keni – po cca 6 hodinách se za tmy přibližujeme k Nairobi – nutná zastávka na pumpě na WC – našemu standartu se to ani zdaleka nepodobá ☺

-po 20. hodině konečně v domě pro hosty, který vedou sestřičky – teplá večeře, teplá sprcha – opět trochu luxusu ☺

Čtvrtek 17. dubna

Ráno vyrážíme spolu s novým řidičem Jordanem a Mary do centra města do katedrály Svaté rodiny na Misu chrismatis.

Nairobi – nebezpečné město (Nairoberry) – řidič zamyká dveře, okénka se nesmí otvírat kvůli zlodějům, při vjezdu na parkoviště je auto kontrolováno zrcátkem zespoda, při vstupu do supermarketu každá osoba pípákem a prohlídkou osobních zavazadel, je nutné se držet ve skupině, nefotit nikoho, kdo to nedovolí (hlavně muslimy), nenavštěvovat některé části města Před katedrálou se setkáváme se sestrou alžbětínkou františkánkou Ester (koordinátorka PMC) – náš doprovod v Nairobi.

Misa chrismatis – plná katedrála – cca 350 kněží a asi stejně tolik řeholníků a řeholnic z celého světa

Jiří šel koncelebrovat a dal mi foták, abych fotila – z člověka je náhle fotograf a musí se osmělit a vstupovat tam, kam by jinak sám nešel. Na druhou stranu má pak záběry z prve ruky ☺.

Mše svatá za přítomnosti kardinála z Nairobi a papežského nuncia, po skončení mše svaté oběd v přilehlé hale – jako VIP osoby nás usadili přímo proti stolu, kde jedli vysocí církevní hodnostáři – nuncius se nás anglicky zeptal: Odkud jsme a po odpovědi: Z České republiky na nás spustil pozdrav v češtině. Asi nám hodně poklesla čelist... ☺ vysvětlil nám, že působil v Praze 3 roky jako sekretář tehdejšího nuncia G. Copy.

Odpoledne interview s kardinálem i s nunciem – docela hezké setkání-pak prohlídka místního arcibiskupství – velice moderní budova, vše je na karty (i WC) – vysvětlili nám, že na tu budovu se složili věřící, aby ji měli hezkou a využívají jen část, zbytek pronajímají a tak se část peněz vrací

Podvečer byla mše ve velice živé farnosti, kněz byl tak trochu komik, mytí nohou, na závěr odnášení eucharistie do kaple v Getsemanské zahradě

Místní mládež zahalovala velký kříž nad oltářem plátnem.

Pátek 18. dubna

Velký pátek – Good Friday – setkání se sestrami františkánkami-alžbětínkami, které působí v Sowetu (ve slamu). V jejich kapli jsem se cítila jako doma – visel tam františkánský kříž ze San Damiana z Asissi, na který se koukám každou neděli na mše svaté u nás v Pavilonku.

Sestry mají ve slamu jednoduchou školu pro místní děti a kuchyň, kde se připravuje jídlo pro potřebné lidi.

Po 11.hod. začala Křížová cesta slamem – začala u místního malého františkánského kostelíka (v jednoduché budově), přišlo asi **60 věřících**, oblékli si své asi jediné hezčí šaty, střídal se v nesení velikého kříže a zpívali

Popis slamu – pro nás nepředstavitelné – špinavé děti ulice v roztrhaných šatech, s nudlemi a počůrané, špína, smrad, odpad teče po udusané hlíně, vedle toho nějaká žena něco vaří, v plechových barácích sedí lidi s beznadějí v očích, občas je zaujmou kolemjdoucí běloši. Všude je smetiště, na kterém se občas pasou kozy nebo se tam někdo snaží něco pěstovat Křížová cesta trvala přes 3 hodiny – velice reálně se asi přibližovala křížové cestě za Ježíšových časů – vedro, hluk, smrad, nebezpečí přihlížejícího davu, těžký kříž, vyčerpání, žízeň...

10. zastavení – dochází k spojení s proudy lidí z ostatních částí farnosti na velkém prostranství – sešlo se kolem 2000 lidí – probíhaly Pašiové hry a trochu jsme se na sluníčku spálili

Společný příchod do místního nového kostela – u brány pozemku mně zaskočilo rozdelení davu na muže a ženy – naštěstí jsem potkala sestru Paolu – vysvětlila mi, že se jedná o bezpečnostní prohlídku – ukázat tašky, nechat se prohlídnout pípákem

Před kostelem na ochozu – dohra Pašijí – ukřížování Ježíše – docela reálné

- následuje tlačenice lidí do kostela – nejvíc se tam cpou postarší korpulentní ženy, aby si urvaly nějaké místo
- 15. 00 hod – začínají obřady **Velkého pátku** – trvalo to přes 2 hod. – klanění kříži bylo provedeno pro urychlení u několika křížů
- návrat „domů“ – zastávka v Supermarketu pro lehkou večeři – chléb, voda, sýr, banány a opět bezpečnostní kontrola

Sobota 19. dubna - Holy Saturday

- nemůžu dlohu spát, budím se v 5 hod. za zpěvu muezína z nedaleké mešity
- dnes dopoledne máme naplánované nákupy nějakých dárků
- nutno vyměnit peníze, zatím jsme nepotřebovali místní měnu
- sestra Ester a náš řidič nás odvezli ke směnárně, ale dnes je sobota a navíc státní svátek, takže směnárny jsou zavřené
- nakonec jsme po společné domluvě vybrali peníze z bankomatu z mého účtu – 35 000 KSh (keňský šilink)
- kurz je přibližně 1:4, tj. 1000 KSh je asi 250 Kč
- hledáním směnárny jsme ztratili hodně času, pak nás naši průvodci odvezli do centra města na masajské tržiště – zde mají prodejci rozložené zboží po zemi i ve stáncích – šperky, látky, trika, šaty, sandály, tašky, hudební nástroje, různé figurky, sošky, keňské vlajky atd.
- každý ti **říká bratře a sestro a chce tě jako bělocha oškubat** – je nutno tvrdě smlouvat. Nejlíp to uměl Filip, usmlouval triko z 600 Kč na 150Kč (po předchozím nedomluvení se na ceně si pro nás ten prodejce přišel znova a na danou cenu přistoupil – koupili jsme tam 6 triček ☺)
- pro našince je to dost vyčerpávající, ale dá se to naučit ☺
- odpoledne návštěva a oběd u o. **Celestina Bundi – národní ředitel PMD (PMS) v Keni** – měl nás doprovázet, ale těsně před naším příletem měl nehodu – zranil si nohu a musel být hospitalizován
- potěšil nás milým dárkem – kluci dostali hezké keňské košile a já tradiční masajskou látku a pravý keňský čaj
- samozřejmě, my jsme mu taky přivezli dárky – hezká vzájemná výměna a společné foto
- sobotní vigilií jsme slavili v Nairobi ve farnosti Buru-Buru**
- ½ hodiny před začátkem se nám povedlo natočit interview s katechumenkou Lilian – o jejím životě, o tom, proč se chce stát křesťankou. Po skončení obřadů nám pak ještě sdělila své dojmy a pocity z této velké události v jejím životě
- Vigília trvala přes 4 hodiny**, bylo pokrtěno asi 15 větších dětí a Lilian. Všichni byli v bílém, velká oslava s rodiči a kmotry
- obřady byly slavnostní (se svíčkami), veselé, plné zpěvu, hudby a tance (Mesiáš od Handla byl trošku zvláštní ☺), kněz při kázání nachodil spoustu metrů z jednoho konce kostela na druhý, kamera uprostřed kostela ho někdy ani nestíhala zachytit
- lehká večeře ve farnosti, do postele jsme se dostali ve 2.hod. ráno

Neděle 20. dubna – Easter Sunday

- Mše svatá ve farnosti Tinganga blízko Nairobi – hodně se zapojily místní děti z PMDD (PMC) – měly oblečené pestrobarevná a misijní trika, tančily své tance, užívaly si to, sloužily u oltáře (i dívky). Do kostela se těší, doma je nic moc nečeká – tady ve farnosti jich je kolem 2000 – to je asi stejně jako u nás v celé ČR ☺
- kolem kostela byly rozmoklé cesty – bláto se nanosilo do kostela – děti v hezkých (často bílých) šatičkách sedely na těch zablácených červených dlaždicích, ale s tím se nedá nic dělat
 - naučili jsme se tradiční pozdrav- kněz: God is good, lid: all the time a obráceně
 - v průběhu mše svaté (trvala přes 2 hod.) začalo pršet - **to je pro ně blessing (požehnání)**

-oběd ve farnosti – jí v podstatě pořád to samé – připravili speciálně pro nás hovězí maso (ale není to moc dobré – většinou kosti a šlachy – místní zvířata jsou dost hubená), hodně zeleniny, placky čapatí, rýže, ugali, dobré ovoce – ananas, meloun, papaya, pomeranče – určitě je to zdravější strava než u nás ☺

Odpoledne odjezd do diecéze Machakos – kvůli dopravní zácpě máme velké zpoždění

-navštívili jsme sirotčinec, kam z ČR přispíváme na výživový program pro děti – strávili jsme tam asi jen $\frac{1}{2}$ hodiny, děti zapívaly písničky, rozdali jsme jim přáníčka od našich dětí, setkali jsme se tam s místním veselým biskupem, který to s dětmi doopravdy uměl

-cestou zpátky jsme se dostali do proudu fotbalových fanoušků – byli agresivní, opilí, občas nám bouchali na kapotu auta. Cítili jsme se jako v pasti – ani dopředu ani dozadu. To se báli i Mary a sestra Ester – nefotit, nevšímat si jich, nenavazovat oční kontakt

-náš řidič Jordan zvolil objížďku mimo město, jeli jsme přes kopce, byly tady hezké vyhlídky, říkala jsem si: „to je ta pravá Afrika“. Pak jsme ale museli jet prašnou cestou s mnoha hlubokými výmoly, která byla po deštích plná bláta a občas to nebyla cesta, občas to byl docela hluboký potok – ještě že jsme měli tak dobrého řidiče a dobré terénní auto Nissan.

Ještě nikdy jsem snad nebyla tak vytřesená a říkala jsem si: „Už nechci tu pravou Afriku“ ☺

Po takových cestách asi museli před více než půl stoletím cestovat Zikmund+Hanzelka

-pozdní příjezd do Nairobi, rychlé balení, kufr s dárky je dost těžký (cca 21kg) – vážíme to na minciři, který jsme si půjčili od sestřiček

-rozdávání dárků (Jiří má ještě spoustu přáníček, sušenek a misijních materiálů), já jsem Mary nechala asi $\frac{1}{2}$ své kosmetické tašky – jen nevím, jestli jí k něčemu bude náš opalovací krém???

Rozloučení s Mary, odjezd na letiště se sestrou Ester a s řidičem Jordanem

-dojeli jsme včas, rozloučení i s nimi

-kontroly v pohodě – bezpečnostní kvůli zbraním hned u vchodu na letiště, pak pasová s otisky prstů

-nákup posledních dárků – kafe, kešu oříšky, keňské vlaječky, (hrnečky byly dost drahé)

-2.bezpečnostní prohlídka před vstupem na palubu letadla – vznikla záhada s mobilem – Martin ztratil svůj a nějaký jiný se tam našel – pokus o prozvánění, ale Martin ho měl nastavený na tichý režim – znova prohledání všech našich zavazadel. Až nakonec se Martin podíval pod scanovací mašinu a uviděl tam svítit svůj mobil – musel tam spadnout mezerou mezi scanem a následným pásem – to nám jistě pomohl sv. Antoníček

-letušky nás už popohánely – cítila jsem se jako ve filmu, když pasažér dobíhá na poslední chvíli svůj let a letušky za ním zavírají dveře ☺

-ve 23.30 konečně start a pak večeře – nejedli jsme od oběda

-letušky nám rozdaly deky, vyčerpaní jsme usnuli a proklimbali to do rána – přes 8 hod. letu, posun času o 1 hod. zpět

Pondělí 21. dubna

-po přistání v Bruselu jsme opět prošli kontrolou – při kontrole zavazadel byl problém, že scan vyhodnotil můj jogurt z letadla jako tekutinu, ale nakonec to prošlo

-2 hod. čekání na spoj do Prahy – živý vstup do rádia Proglas – zhodnocení cesty

-v Praze v 11.hod. – přijel pro nás Mirda s Kubou (musí trénovat čerstvý řidičák na dálnici) a taky s pomlázkou, protože je **Velikonoční pondělí** ☺

-rozloučení s Jiřím a Martinem, Filipa jsme svezli na Zličín na metro

-doma přivítání (zbytek rodiny zrovna přišel ze mše sv. z Roudné se spoustou vykoledovaných vajíček), rozdání dárků

-2 dny jsem se vracela do normálu ☺, v průběhu týdne jsem dostala několik mailů od lidí, s kterými jsme se v Keni seznámili a vyměnili si kontakty

Zprávy z Plzně

Březen - Červen 2014

Měsíc březen byl zahájen setkáním kostelníků, kterého se účastnil i náš bratr Ginepro. Jeho cílem byla duchovní příprava na postní dobu, včetně užitečných přednášek a dokonce ochutnávky mešních vín. Ginepro byl zcela spokojen.

Od poloviny března odjeli br. Didak a Dominik na tradiční lyžařskou výpravu do Alp. Hostili nás opět štědří bratři ve Schwazu, kde je velmi pěkně zrekonstruovaná část kláštera pro hosty s vlastní kuchyňkou. Sněhu už bylo po málu, ale na bravurní lyžařské umění bratří to nemělo vliv. Br. Didak s Dominikem také navštívili bratry v Kalternu a domluvili možnost dovolené pro definitoriump i jiné skupiny v tomto krásném jihotyrolském klášteře.

V Domečku mezitím proběhla **22.-23. března obnova pro ženy**, kterou organizačně zajišťoval br. Ginepro a přednášel oblíbený br. Klaret, který se tady už v minulosti osvědčil.

Na konci března jsme všichni tři odjeli na rekolekci od čtvrtičního večera do soboty. Tentokrát jsme ji strávili v kapucínském klášteře v Sušici, který je velmi útulně opravený a spojení s kostelem je ideální pro konání rekolekce.

Začátkem **4.-6. dubna** se u nás opět konala postní duchovní obnova pro mládež ve třech věkových kategoriích. Je to jeden ze sloupů naší pastorace mládeže, který přináší cenné plody v jejich formaci. Poslední dobou je stále těžší shánět přednášející z řad kněží, a tak alespoň pro ty menší děti se tohoto nelehkého úkolu velmi úspěšně ujímají pomocníci z řad rodičů.

V polovině dubna dával br. Dominik duchovní obnovu pro terciáře a farníky v Jindřichově Hradci na téma „*Hle, tvá Matka!*“. Připojili se i terciáři ze Sušice se svým asistentem, br. Serafínem OFMCap. Terciáři připravili vřelé a štědré přijetí a myslím, že se rekolekce povedla.

Velikonoce jsme prožili ve zbožnosti a radosti. Byli pokřtěni katechumeni, připravení dvouletou cestou katechumenátu, ale někteří měli za sebou cestu od odporu k víře až k jejímu vyznání, dlouhou asi 10 let! O to větší byla radost a ještě dlouho po křtu přetrvala...

Br. Ginepro ve spolupráci s br. Regalátem učinili výpravu společenství „Vinařů“ do Sušice **7. -11. května**, kde si užili společenství mezi sebou i s Pánem (při adorační štafetě v klášterním kostele).

Ve stejné době **8.-9. května** doprovázeli bratři Didak a Dominik pouť žen za rodiny na Svatou Horu, vrcholící mší svatou na poutním místě. Poprvé jsme zastihli na místě také manže, kteří nám zapůjčují faru v Hluboši na přespání mezi dvěma etapami pouti.

Bratři Didak a Dominik se pak **19.-21.5. května** zúčastnili provinční kapituly, včetně voleb provinčního vedení. Velmi nás potěšilo, jak se letos kapitula ubírala nejen v duchu praktických úvah, ale také v duchu modlitby a rozjímání – více než na minulých kapitulách. Kéž nás Pán zachová na této započaté cestě.

Květnový měsíc bratři zakončili rekolekci v nedalekých Štěnovicích, které předcházel koncert Dashy Sobkové s plzeňskou filharmonií, na který nás pozval náš farník, který tam hrál. Byl to důstojný úvod k rekolekci. (Dasha má krásný hlas a tento koncert měl i krásnou hudbu. Později nás farníci pozvali na muzikál Monty Python, kde ona také účinkovala, ale o první přestávce jsme museli s Ginem utéct z divadla.)

V červnu **6.-8.června** k nám opět přijeli na návštěvu rodiče a sourozenci na tzv. *SRPF (Sdružení Rodičů a Přátel Františkánů)*, které pořádáme každoročně a strávili jsme krásný společný víkend. V sobotu jsme navštívili klatovské nově zrekonstruované katakomby i kostel se zázračným obrazem Panny Marie a večer jsme společně oslavili svatodušní vigilii na Roudné. Čtení a zpěvy zajišťovali biřmovanci, kteří přijali druhý den dopoledne dar Ducha svatého.

17. června jsme se pak s Didakem zúčastnili Kapitulního kongresu, který rozhodl o novém složení komunity. Br. Dominik odchází do Brna a místo něho přichází br. Bonaventura v roli kvardiána.

Pěknou tečkou za školním rokem byla kající pouť bratří do Vranova nad Dyjí, které jsme se s Dldakem zúčastnili. Bylo to pěkné, zbožné a bratrské ↑↑

Dominik

PLZEŇSTÍ BRATŘI FRANTIŠKÁNI ZVOU VŠECHNY, KTEŘÍ BYLI VE FRANTIŠKÁNSKÉ FARNOSTI
POKŘTĚNI NEBO BIŘMOVÁNI JAKO DOSPĚLÍ

(a nejen je, ale všechny, které toto pozvání zaujmeme)

NA

OSLAVU VÝROČÍ KŘTU

KDY: V NEDĚLI 27. DUBNA 2014 OD 17:00

KDE: V DOMEČKU, KOMENSKEHO 17, PLZEŇ

PLÁNOVANÝ PROGRAM:

- SLAVÍME
- JAK A ČÍM ŽIJЕ FARNOST
- JAK A ČÍM ŽIJEME MY

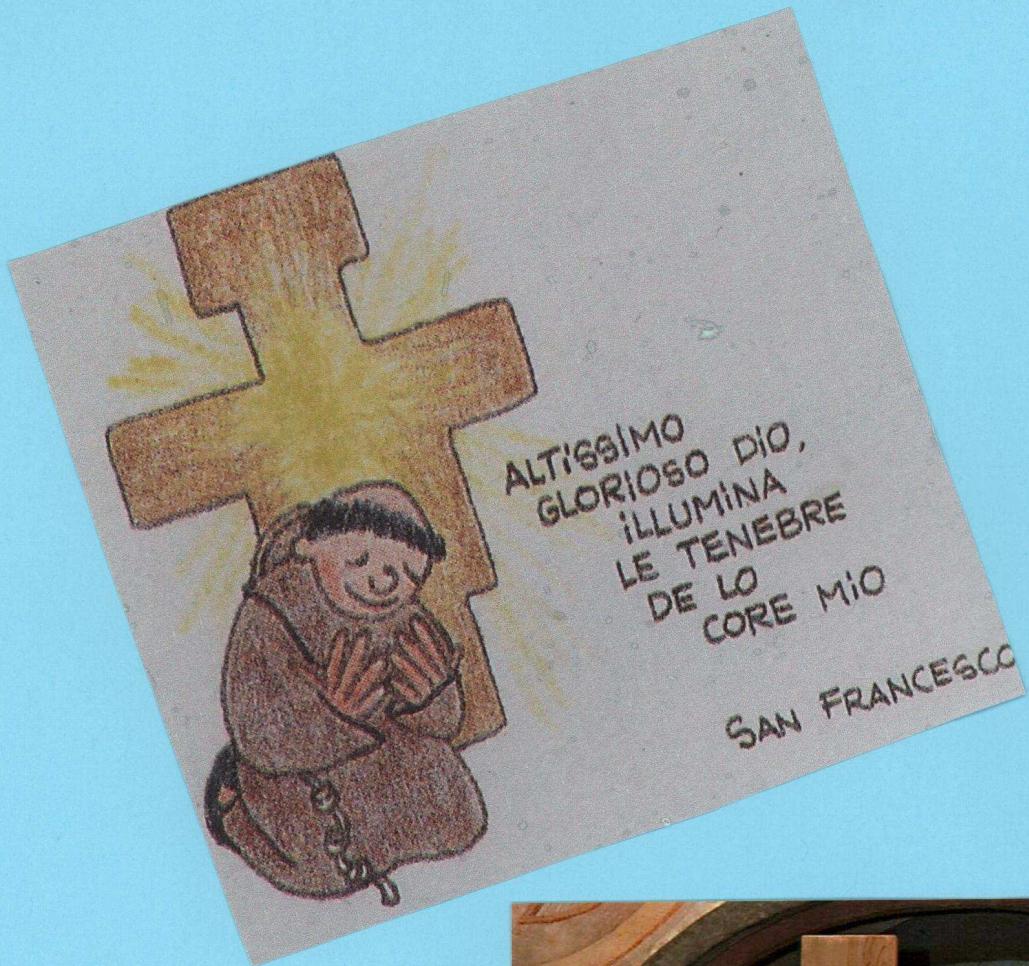
DVĚ PROSBY NA ZÁVĚR:

- AŽ UŽ SE CHYSTÁTE PŘIJÍT NEBO SE VÁM BOHUŽEL TERMÍN NEHODÍ, PROSÍM DEJTE NÁM VĚDĚT NA anslajsova@seznam.cz.
PŘIPRAVUJEME TUTO AKCI POPRVÉ, TAK BYCHOM SI RÁDI UDĚLALI PŘEDSTAVU, V JAKÉM POČTU SE PŘIBLIŽNĚ SEJDEMЕ.
- MÁTE-LI KONTAKTY NA VAŠE KOLEGY Z PŘÍPRAVY NA KŘEST NEBO BIŘMOVÁNÍ, PROSÍM PŘEPOŠLETE JIM TOTO POZVÁNÍ
A DO KOPIE OPĚT DEJTE I ADRESU anslajsova@seznam.cz

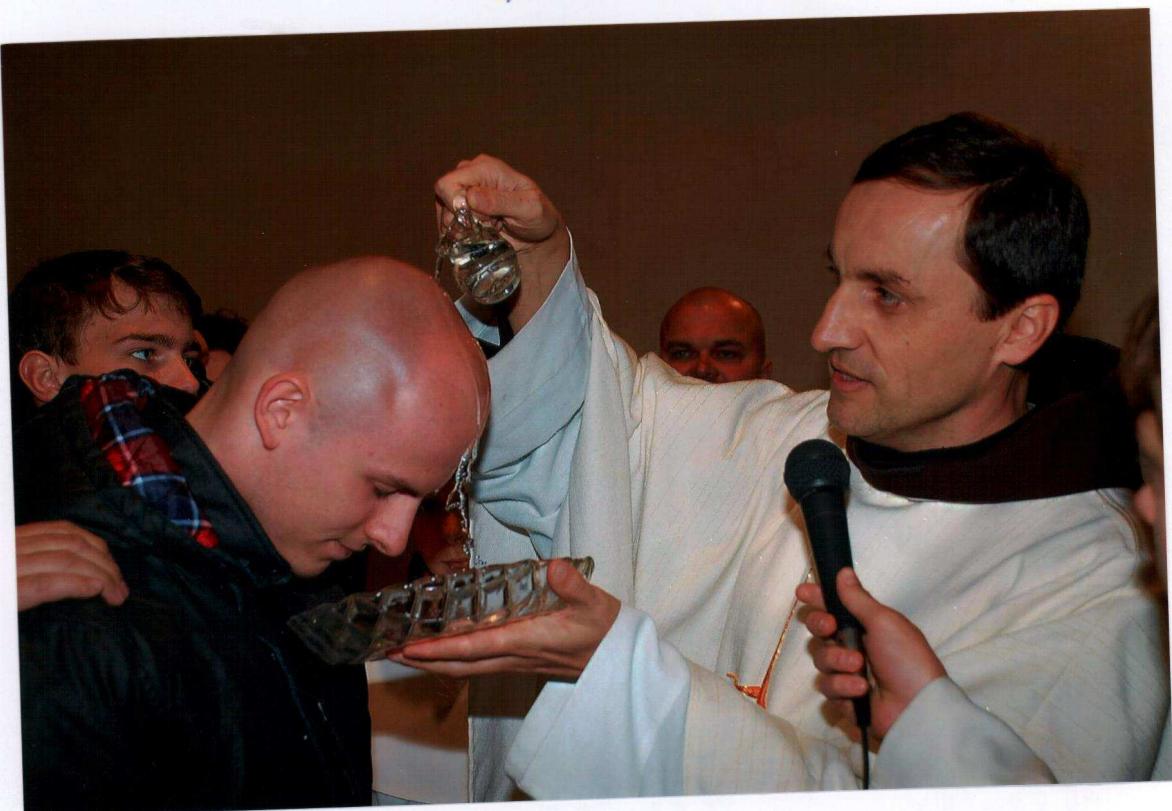
DĚKUJEME ZA SPOLUPRÁCI.

Těšíme se brzy na viděnou.

Organizační tým – Anička Šlajsová, Zdeněk Herman a Martina Podlipná

VIGILIE - VELIKONOČNÍ - KŘEST
ROUDNA - KOSTEL VŠECH SVATÝCH

19. 4. 2014

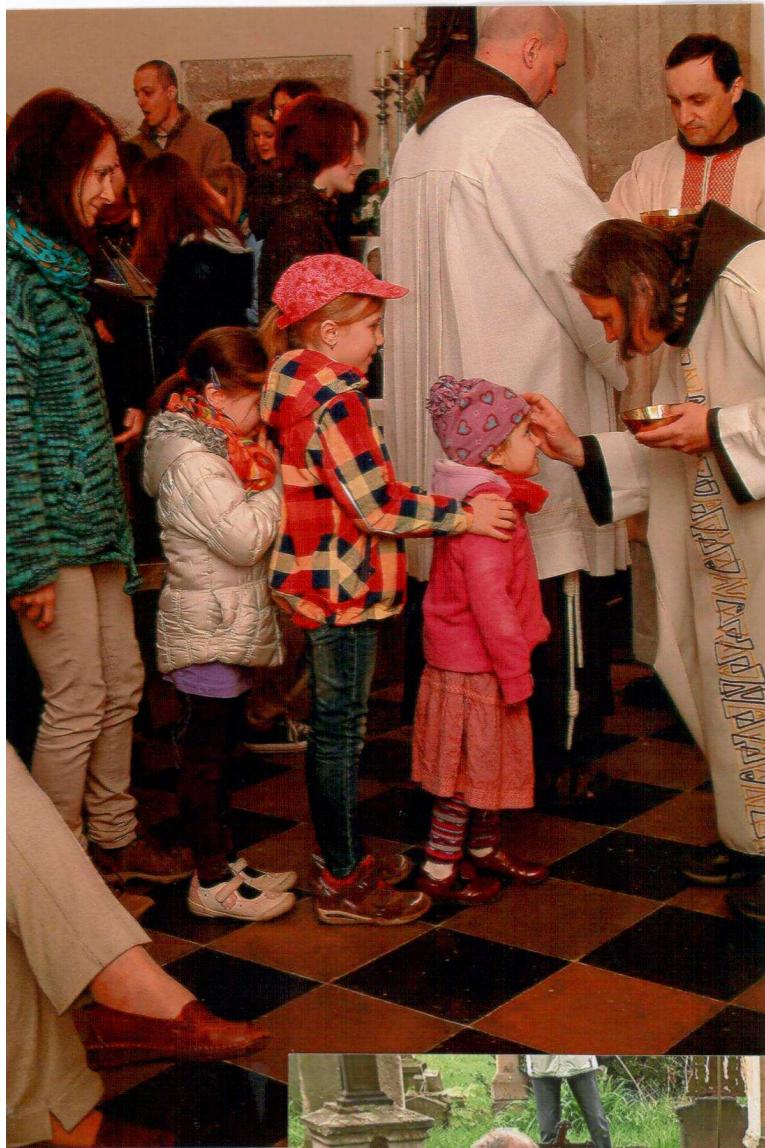
VELIKONOČNÍ OBŘADY

17. 04. Zelený čtvrtok — 9⁰⁰ Missa Chrismatis v katedrále
— 14⁰⁰–17⁰⁰ zpovídání v kostele Nanebevzetí P. Marie (br. Dominik a Didak)
— 18⁰⁰ mše sv. v kostele Všech sv. na Roudné
18. 04. Velký pátek — 16⁴⁵ křížová cesta na hřbitově u kostela Všech svatých na Roudné
— 18⁰⁰ obřady Velkého pátku v kostele Všech Svatých na Roudné
19. 04. Bílá sobota — 22⁰⁰ Velikonoční vigilia v kostele Všech svatých na Roudné
Po vigiliu jste srdečně zváni na Agapé do Domečku
20. 04. neděle — Slavnost zmrtvýchvstání Páně 10⁰⁰ mše sv. v Pavilonku
— 10⁰⁰ mše sv. v Chotíkově
21. 04. pondělí velikonoční — 10⁰⁰ mše sv. v kostele Všech svatých na Roudné (polomlázků a vajíčka s sebou).

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ, - "POMLAŽKOVÁ"
- ROUDNA" HŠE SV. "

21. 4. 2014

PONDĚLÍ
VELIKONOČNÍ
11.4. 2014

Kwiaty nie zakwitną bez ciepła słońca.
Ludzie nie mogą stać się ludźmi
bez ciepła przyjaźni.
Filippo Pananti

Kłodzko, duben 2014

Nejvítější farmaři!

Velké díky za Vaše hojně
darby! Malé z toho velikou
radost, že jsme spojeni
v modlitbě a přátelství! ❤

... jako za času n. Františka i n. Klára!
Vaše večeře klarisek P. M. Náclava

• Mateřská školka kardinála Berana

Naše školka má již sedm let
partnerskou školku v němec-

červen 2014

kém Neumarktu. Každý rok se vzájemně na-
vštěvujeme a vloni jsme tam strávili dokonce
celý týden. Letos jsme se 29. dubna i spolu
s rodiči dětí vydali na výlet do norimberské
ZOO. Ačkoli se zpočátku zdálo, že nám po-
časí příliš nepřeje, zataženo bylo pouze při
návštěvě delfinária (uchvátilo zejména b. Di-
daka, který nás doprovázel). Spolu s partnerskou školkou
St. Johannes z Neumarktu jsme si prošli ce-
lou zahradu a strávili hezké chvíle na dětském
hřišti, kde si všichni společně hráli a povídali.
Při odjezdu domů už sluníčko jen zářilo a my
se těšíme na další setkání!

Poděkování

Rádi bychom za celý kolektiv naší mateřské
školy poděkovali všem rodičům a přízniv-
cům, kteří naši školku všemožně podporují;
zejména pak p. arciděkanovi Soukupovi, je-
hož pravidelné finanční pomoci si velmi vá-
žíme. Děkujeme i za Vaše modlitby!

kolektiv MŠkB Plzeň

900). Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nectejí být sami.

• **Modlitební společenství přímluvné modlitby** — možnost přímluvné modlitby v bytě u paní M. Ventové: **každé pondělí od 19³⁰ hod.** Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (paní Marie Ventová).

POZVÁNKY

• Pozvánka na oslavu výročí křtu a biřmování dospělých

V neděli 27. dubna 2014 od 17 hod. se v Domečku bude konat Oslava výročí křtu těch, kteří byli ve františkánské farnosti pokřtěni nebo biřmováni jako dospělí. Rádi bychom společně oslavili dar těchto svátostí, připomněli si, co se od té doby událo v našich životech a lépe se navzájem poznali. Pro bližší informace, prosímě, kontaktujte Aničku Šlajsovou: slajsova@bip.cz nebo 731 619 698. Rádi vám pošleme osobní pozvání a informace k tomuto setkání. Srdečně Vás zveme a těšíme se na setkání s Vámi.

bratři františkáni a organizační tým Anička, Zdeněk a Martina

• Pojďte s námi na pouť

„Poutě jsou obyčejem posvátným a v církvi katolické prastarým. Ač je církev sv. Nikomu nepředepisuje, přece udělováním odpustků a rozličných výsad pro místa poutní osvědčila, že pouť za dobré považuje a schvaluje. Lid nás rád putuje. On navštěvuje rád v procesích ona místa, kde milostný obraz neb socha Bohorodičky ve zvláštní uctivosti se chová.“ Tolik z Důklivého připomenuť pouťníkům od P. Františka Pinkavy z roku 1880.

Již to budou dva roky, co po přečtení mé informace o malé šumavské mariánské kapličce na Suchých Studánkách jsem se rozhodli vydat se tam pouť. Jeli jsme tehdy z Plzně vlakem do stanice Špičák a pak putovali přes špičácké sedlo a vr-

chol Můstku na Suché Studánky, kde nám P. Didak sloužil mši sv. Poté jsme se vydali přes Prenet do Zelené Lhoty na vlak a zpět do Plzně. Tehdejší účastníci pouť byli nadšeni, ačkoliv nebylo nijak zvlášť pěkné počasí. Nejvíc ovšem vadila značná ušlá vzdálenost (cca 18 km). Letos v nás opět vzklikyly touhy po zopakování této duchovně i přírodně krásné pouť, ale s tím, že by se pěší vzdálenost cítelně zmenšila. Taková možnost tu je — pokud by se šlo na Suché Studánky směrem od Javorné. To by znamenalo jet z Klatov autobusem. A ten jede ve všední dny jen pákrát denně, o víkendu vůbec. Jediná možnost tedy je vyrazit sem autem. Farní mikrobus pobere včetně řidiče devět lidí, ostatní se budou muset domluvit na dalším soukromém autě. A peníze, které bychom dali za vlak, dáme na benzín. A teď už konkrétně:

Datum konání je dán možnostmi P. Didaka, který půjde s námi a je stanoveno na 3. května 2014 — pouť chceme podniknout v „mariánském měsíci“ květnu.

Autem pojedeme až do osady „Šukačka“, odkud je to ke kapličce asi 2,5 až 3 km. Kolem poledne nám tu bude P. Didak sloužit mši sv. Po ní půjdeme stejnou cestou zpět k autům. Prosím ty z vás, kteří budou mít o tuo pouť opravdu vážný zájem, aby se zapsali do seznamu účastníků v „Domečku“ nebo v Pavilonku, příp. telefonicky či SMS u mne (Běda — 602 213749). Jedná se o celý den — předp. odjezd v 9⁰⁰ od „Domečku“, návrat k večeru. Připomínám jen, že pouť se koná za každého počasí a P. František Pinkava o tom v posledním odstavci píše: „Buď jist, že obtíže a nepohodlí, které na pouť dobrovolně podnikáš, Bohu velmi milé a příjemné jsou. On zajisté počítá a klade na vážky všechny kroky tvé, všechny nesnáze od zlého povětrí, jakož i všeliké obtíže pro něho na pouť strpené a s potěšením přijímá od tebe tuto upřímnou a ochotnou službu, aniž nechá jí bez odměny.“

O kapličce a celé planině Suchých studánek se lze dočíst v knize Mudr. Otty Kaskouna „Šumavská putování za přírodou, historii, přáteli a pacienty“. Už teď se těším na tuto šumavskou pouť i na všechny, kdož půjdete s námi.

• Zveme Vás na jednodenní seminář

JSEM ŽENA

Téma: Vnitřní uzdravování a nalézání sebe sama v tanci pod pohledem milujícího Otce.

- **kostel Nanebevzetí Panny Marie:**
v 8³⁰: 03., 17. a 31. 07, 14. a 28. 08.

Každých čtrnáct dní uklízíme v úterý v 9⁰⁰ v katedrále, ve čtvrtek v 8³⁰ v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Můžete-li přispět pomocí, rádi Vás přijmeme, jde asi o hodinu služby. Každá pomoc je vítaná.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

- **Mše sv. pro vietnamskou komunitu**
v 10⁰⁰ 1x za 14 dní

ZIVOT FARNOSTI

Znovuzrození z vody a z Ducha Svatého:

24. 05. Nikolas Oldřich Bajger	2010
14. 06. Kristýna Pechová	2013
14. 06. Marie Iveta Kančiová	2014
14. 06. Lucie Šneberková	2014
15. 06. Petr Rybář	2014

Rozloučili jsme se s bratry a sestrami ve společenství víry, naděje a lásky:

04. 06. ing. Pavel Růžička	1940
requiem v kostele Nanebevzetí Panny Marie před kremací	
11. 06. Miloslav Sedlák	1953
requiem v katedrále, uložení do hrobu	

Ohlédnutí

- **Slavnostní předávání maturitních vysvědčení v dominikánském klášteře v Plzni**

Dne 5. června 2014 jsem byla pozvána na slavnostní předávání maturitních vysvědčení absolventů Církevního gymnázia, jež probíhalo v kostele Panny Marie Růžencové v areálu dominikánského kláštera na Jiráskově náměstí v Plzni.

Mezi asi šedesáti spolužáky byl i můj vnuk Jan. Z dvouhodinového důstojného setkání všech tří generací jsem měla tak pěkný a radostný pocit mladí a dobrého díla, že se vám s ním chci svěřit.

Seminář se koná v sobotu 24. května 2014 od 9⁰⁰ hod. v Plzni v „Domečku“ bratří františkánů, Komenského 17–římskokatolická farnost Severní předměstí.

Cena semináře: 250,-Kč (Pítí, drobné občerstvení a oběd budou zajištěny.)

S sebou: Biblia, pohodlnou obuv a doporučujeme dlouhou širokou sukni.

Závazné přihlášky posílejte nebo volejte na tyto kontakty:

Olga Hokrová — 728 973 107 nebo e-mail: lahashem@seznam.cz Pořádá Lahashem Plzeň

• Co nového U Všech svatých?

Za dobrou zprávu lze považovat, že práce na (dalším) zvelebení památného areálu kostela a hřbitova na Roudné budou pokračovat i letos.

Důležitou akcí, provedenou investorem — městem Plzní — již v loňském roce, bylo (celkové) odvodnění kostela.

Odvedení veškeré vody, zejména ze střech, spolu s vyklizením a rekonstrukcí dvou přilehlých hrobek a s novou dlažbou po obvodu kostelní lodi, by mělo vést k omezení vlhkosti a snad i k postupnému vysušení základového zdiva.

V letošním roce se práce zaměří především na dokončení rekonstrukce hlavních cest.

Jejich povrch bude tvoren kombinací dlažby a zatravněně plochy a m.j. dojde i k instalaci laviček.

Dříve zanedbaný areál se tak postupně mění a je zřejmé, že stavební aktivity (jejichž průběh je zcela závislý na finančních možnostech města), zde budou pokračovat i nadále.

Tímto žádáme všechny návštěvníky areálu o trpělivost s prováděním stavebních prací a nabádáme ke zvýšené opatrnosti.

Za dobrovolné aktivisty kostela a hřbitova Josef Kabát

FARNÍ VĚSTNÍK PLZEŇ

Při studentské hymně *Gaudeamus igitur* jsme všichni povstali. Pan ředitel gymnázia Petříček se upřímnými slovy obracel ke svým svěřencům. „Mnohé vábivé hodnoty dnešní společnosti (peníze, sláva) nezaměňujte za hodnoty přirozeně lidské a vytvářejte dobré vztahy mezi lidmi.“ Přesvědčivé bylo, že to doložil na několika povzbuzujících příkladech.

Pak promluvil pater Vojtěch Soudský. „Studenti, nenechte se zmást pouze vědeckým pohledem na svět, to je jen část poznání. Nezapomeňte na etiku, bez které by život nebyl možný, a která vše zařazuje do správného kontextu.“

Následovala oficiální část předávání maturitních vysvědčení, podpisů, gratulací, to vše za doprovodu příhodného zpěvu školního sboru. Odvážná absolventka poděkovala od ambonu svými slovy jménem všech přítomných studentů. Bylo také komu děkovat: domovu, rodičům, profesorskému sboru, plzeňskému biskupství i ostatním spolužákům.

Na závěr všichni ztichli a povstali. To pater Robert Bergman udělil přítomným studentům požehnání. „At' je Pán Bůh k vám milostívý a žehná vám...“ Věřící, či pochybující, každý toužil po těchto slovech. Modlitba se přelévala přes nás všechny, byli jsme jedno společenství a uprostřed nás Pán Ježíš a krásní mladí lidé.

Jak už to bývá, společné foto zakončilo tento požehnaný podvečer. *Jana Peroutková*

FARNOST SVATÉHO JANA NEPOMUCKÉHO

Klatovská 176, 321 00 Plzeň–Bory, tel.: 377 459 141

e-mail: rkfplzen-bory@centrum.cz, web: rkfplzenbory.krestan.org

Pravidelné bohoslužby:

• FARNÍ KOSTEL SVATÉHO JANA NEPOMUCKÉHO

Pondělí v 18⁰⁰ hodin

Úterý v 18⁰⁰ hodin

Středa v 9⁰⁰ hodin

Čtvrttek v 18⁰⁰ hodin

Pátek v 18⁰⁰ hodin

Sobota v 9⁰⁰ hodin

Neděle v 9⁰⁰ a v 18⁰⁰ hodin

slovensky v 11⁰⁰ hodin

– Příležitost ke svátosti smíření: podle možnosti půl hodiny přede mši sv. a na požádání kdykoliv.

• FILIÁLNÍ KOSTEL SVATÉHO PROKOPA, ŠTĚNOVICE

Neděle 06. 04.

15³⁰ po mši sv. společné setkání+příležitost ke svátosti smíření

Neděle 20. 04.

15³⁰ slavnostní mši sv. — Vzkříšení

• BOHOSLUŽBY JINDE

Pondělí velikonoční 21. 04. 15⁰⁰ poutní mše svatá - kaple sv. Vojtěcha, Nebílovský Borek - zehnání polím

• Farní kancelář:

pondělí:	10 ⁰⁰ –12 ⁰⁰
----------	------------------------------------

úterý:	14 ³⁰ –16 ³⁰
--------	------------------------------------

středa:	volný den čtvrttek:	14 ³⁰ –16 ³⁰
---------	---------------------	------------------------------------

pátek:	10 ⁰⁰ –12 ⁰⁰
--------	------------------------------------

Zapisování úmyslů na mše sv. můžete uskutečnit před nebo po každé mši sv. v sakristii kostela. Pokud něco potřebujete mimo úřední

INFORMACE

• Pravidelné bohoslužby a duchovní setkání v Plzni v rámci pastorační služby pro nemocné a seniory

Domov důchodců na Borech (Klatovská)

— 3. pondělí v 9¹⁵

Dům sv. Aloise (Hradištěská)

— každé pondělí ve 14⁴⁵